

ЗРАЗКОВА СТУДІЯ

Copyright, 1937 and Published by

**W A T C H T O W E R BIBLE AND TRACT SOCIETY
Brooklyn, N.Y., U.S.A.**

Made in the United States of America

ЗРАЗКОВА СТУДІЯ ЖИТТЄВО ВАЖЛИВИХ БІБЛІЙНИХ ПИТАНЬ

БАГАТО ЛЮДЕЙ, які бажають вивчати Біблію просили начерк зразкової студії, за яким вони можуть слідувати з користю для себе. Родина з Бетелю, Бруклін, Нью-Йорк, під керівництвом здібного керівника, недавно провела таку студію брошури Викриття, а також брошури Охорона і звіт такої студії був зроблений і викладений на подальших сторінках.

Нехай студія проводиться таким чином: здібний чоловік, посвячений Господу, має бути вибраний як голова, щоб проводити вивчення. Студія має бути відкрита з молитвою, просячи Бога о керівництво через Ісуса Христа. Кожна присутня особа повинна мати брошуру, яка вивчається. Достатній запас Біблій також має бути під рукою, хороший фонограф із записами № П-61-А-П-96-Р також має бути забезпечений. Почніть вивчення відтворюючи запис фонографа № П-61-А. Тоді провідник повинен прочитати перше питання, подане нижче, і мати певну особу в зібранні, яка добре читає, щоб прочитала швидко відповідь на питання. Ця сама або інша здібна особа повинна прочитати тексти святого Писання, які подані. При бажанні і після того, як питання представлено і відповідь прочитана, і Біблійні тексти також прочитані, тоді параграф в брошурі який розглядається, поданий відразу після питання, слід прочитати як підсумок. Коли це зроблено, слідуюче пи-

тання має бути підняте і розглянуте так само; і так далі, доки одна година не закінчиться. Якщо пункти, порушені в записі фонографа № П-61-А, закінчені перш ніж година закінчилася, то візьміть запис № П-62-Б і робіть в такому ж порядку як вище показано. Студія повинна закритися відразу після закінчення години. На слідуєчій студії дослідження має бути продовжене з того місця, на якому зупинились на попередній студії.

ЗРАЗКОВА СТУДІЯ

(Перекладено з англійської брошури “Model Study № 1” за 1937р.)

ПИТАННЯ І ВІДПОВІДІ ДО БРОШУРИ В И К Р И Т Т Я

Лекція фонографа № П-61-А “Викриття”

**П. Хто є автором ошуства, і яка його ціль?
(Сторінка 3, § 2)**

В. Згідно заявлення Ісуса в Йоана 8:41 Диявол є отець брехні, отже ошуства і обману. (Одкриття 12:9) Він має самолюбну ціль і використовує свої знаряди, щоби зневажити ім'я Бога Єгови, отримати контроль над людьми і відвернути їх від Бога, що буде шкодою і втратою для них. – 2 Коринтян 4:3,4; 11:13–15

П. Який є захист від обману? (Сторінка 3, § 3)

В. Правда, яка є вказана в святому Писанні або Біблії, відкриває весь обман і вчить того, що є правдиве і праведне. Дивись Псалми 33:4; 119:105; 19:7–11; Єфесян 5:13; Приповісті 3:5,6

П. Як може чесна людина уникнути того, що приносить її шкоду? (Сторінка 4, § 1)

В. Отримуючи пізнання заміру Єгови можна дізнатися, що є брехнею Сатани, який забрав мільйони прав, свобод, щастя і майна. Аби отримати охорону, кождий повинен знати хто є його ворогами, і хто може дати охорону, і тоді мусить шукати це на Божій дорозі. –

Приповіді 18:10

П. Що мається на увазі під виразом “гієрархія”? Хто становить гієрархію, і чи дійсно це є згідно Писання? (Сторінка 4, §12)

В. “гієрархія” означає “панування або власть в священних річах”. (Вебстер) Офіційний католицький Довідник за 1935 рік говорить: “Католицька гієрархія, або керівництво католицької церкви, складається з його святости верховного понтифіка (папи), при помочи священної колегії кардиналів і декількома священними паствами або постійними церковними комітетами, в яких кардинали є головними членами; а також з патріархів, архиєпископів і єпископів; апостольських нунцій і делегатів, вікаріїв і префектів, і деяких настоятелів і інших прилатів”. (Дивись Богатство, сторінка в англійським пер. 228, §12) Це основано не на Писанні а на вченні амбітних релігійоністів, що є відмінністю між духовенством і мирянами, і цим духовенство поставило себе вище за прихожан, противно словам Ісуса: “Ви ж не зовіться учителями, один бо ваш учитель – Христос; усі ж ви брати”. – Маттея 23:8,10

П. Чи є це згідно з Писанням викликати римо-католицьку гієрархію на дебати? (Сторінка 4, § 12)

В. Так. Цей виклик і петиція на дебати є єдиним вираженням роботи, яку Бог Єгова зараз виконує. Він в теперішній час веде “дискусії” з тими, які виступають проти Його свідків на землі (Єремії 25:31), і це є війна між правдою і брехнею. В Ісаїї 41:21–23 Господь закликає противників приводити свої докази; і в Ісаїї 43:8–10 закликає таких поставити своїх свідків, аби люди почули їх свідоцтво і сказали “це є правда”.

П. Чи означає дискусія судді Рутерфорда відносно вчення гієрархії, що він є проти “католицького населення”? (Сторінка 5, § 11)

В. Ні. Це є для помочи, користи і просвітлення всіх чесних католиків і всіх інших, які хочуть знати правду, даючи їм можливість порівняти вчення католицької церкви з дійсним вченням святого Писання і тоді взяти правильний напрям.

П. Так як суддя Рутерфорд постійно посилається на Біблію для доказу, чи дійсно Біблія є достатньо для нас, або ж чи католицька ієрархія це є живе навчаюче тіло або магіструм і є важливе, необхідне і надійніше чим Біблія? (Сторінка 5, §11)

В. В Ісаїі 8:20 Бог говорить (згідно католицької версії Дуя): “Звертайтеся до закону і до свідоцтва. І якщо вони не будуть говорити згідно цьому слову, то вони не мають вранішнього світла”. Апостол Павло написав: “Всього досліджуйте; доброго держітесь”. (1 Солунян 5:21) Згідно цьому Павло вчив людей Верії, як про це є написано, “Сі ж були благородніші від тих, що в Солуні; вони прийняли слово з великою охотою, що—дня розбираючи Писання, чи так воно є”. (Дії ап. 17:10,11) Це доказує, що вчення будь—якого чоловіка, навіть такого як апостол Павло, абсолютно нічого не варта і є ненадійним, якщо воно не в гармонії зі словом Божим, і звідси випливає, що написане слово Бога є набагато важливіше і необхідніше, чим будь—які люди, такі як гієрархія. Як Ісаія 30:20 і 54:13, так і Йоан 6:45, показують, що єдиними небесними вчителями тепер є Бог Єгова і Ісус Христос. Як протиставлення святого Писання і гієрархії або інших, які заявляють бути учителями, дивись 2 Тимотея

З:15–17; Колосян 2:8; Одкриття 22:18,19; 2 Тимотея 4:3,4; Маттея 15:1–9; Приповіді 30:5,6

Лекція фонографа № П–62–Б “Викриття”

П. Як ми можемо знати, що суддя Рутерфорд не представляє мильно вчення католицької церкви? (Сторінка 6, § 11)

В. Тому, що він цитує слова її власних головних представників, і звертається до визнаних католицьких авторитетів, щоб підтвердити їх доктрини.

П. Чи слово “чистилище” знаходиться в католицькій, протестантській або єврейській Біблії і де? І чи вона навчає, що живі душі знаходяться там? (Сторінка 6, § 12)

В. Ніяка версія Біблії, ні католицька, ні ніяка інша жадного разу не згадує слово “чистилище”. Біблія навіть не натякає на існування такого місця, але показує все протилежно.

П. Чи дає це вчення про “чистилище” втіху мільйонам щирих католиків, і чи не є це недобрим і жорстоким забирати цю втіху від них? (Сторінка 6, § 13)

В. Ні. Незалежно від втіхи, яку ця доктрина дає, вона не є після Писання, але є мильною втіхою. Це вчення викликає зазвичай великий жах і розумове страждання у живущих католиків відносно їх померших. Це був спосіб, яким вони були спонукані передавати гієрархії багато тяжкою працею зароблених грошей, котрих такі розумово страдаючі католики потребували більше для їх власної тілесної потіхи і потреби. Окрім того, це вчення виставляє в мильно-

му світлі великого Бога любови, і тому є зневагою Його імени. Отже це є милість і доброта показати ко-
му–небудь правду відносно “чистилища”. Святе Пи-
сання дає дійсну і задовольняючу втіху, тому що Бог
Єгова є “Бог всякої утіхи, що втішає нас у всякому
горю нашому, щоб змогли ми утішати тих, що у вся-
кому горю, утішеннем, яким утішаємось самі від Бо-
га”. Дивись 2 Коринтян 1:3,4; Римлян 15:4

П. Від чого “правда зробить вас вільними”? Йоана 8:32 (Сторінка 7, §12)

В. Вільними від блуду і неправди, від релігійних традицій несовершених людей, що противляться слову Божому і Його заповідям; вільними від страху і страждання ума і матеріальних втрат, що такі обмани викликають в ошуканих; вільними від брехливої і гнобляючої організації Сатани і її гріхів. – Йоана 8:34; Римлян 8:2; 2 Тимотея 2:25,26; Римлян 6:18,22

П. Сторінка 8, параграф 1 говорить: “Ніхто не потребує, щоби якийсь чоловік вияснював Біблію йому, бо Писання не розв’язується приватно”. (2 Петра 1:20) При вивченні цієї брошури, автором якої є Рутерфорд, чи не є це вияснення Писання для нас приватним і чи не приймаємо ми його власне вияснення?

В. Ні. Суддя Рутерфорд не робить ніякої спроби власного вияснення в цій брошурі, але він слідує за Божественним правилом, сформульованим в 1 Коринтян 2:13 (Версія Дуя): “Порівнюючи духовні речі з духовними” і таким чином полишає Богові бути вияснителем Його власного Писання. Суддя Рутерфорд показує, де добре відомі факти відповідають Писанню або де Писання сповнилося через фізичні факти, котрі Бог привів у сповнення або зробив їх знаними в світлі

Писання. Суддя Рутерфорд просто робить запис і звертає нашу увагу на ці річі, але Бог через Ісуса Христа дає вияснення. Таким чином, доводячи ці речі Писаннями і фізичними фактами ми не приймаємо особистого вияснення, лише Боже.

Лекція фонографа № П-63-С “Викриття”

П. Яке правильне визначення душі? (Сторінка 9, § 11)

В. Душа є злука тіла і дихання життя (в земних сотворіннях), а не щось відокремлене або відділене від тіла. Бог не дав Адаму душу, але вдихнув в його ніздрі дихання життя, і він став душею живою. (1 Мойсея 2:7; 1 Коринтян 15:45), “Душа” також може відноситися до існування (на відміну від організму). Лише Бог може навіки знищити існування людини. (Маттея 10:28) В 4 Мойсея 31:28 і 1 Мойсея 1:20, замітка, посилається на звірів нижчих від людей як на “душі”.

Слово “душа” відноситься не лише до дихаючих створінь, що живуть на землі, але також і перш за все до Бога, який говорить: “Коли який чоловік малодушен, моя душа (тобто Я, Само-існуючий), не знайде задоволення в нім”. (англійський переклад) – Жидів 10:38

П. Де взяло початок вчення, що людина має душу, котра не може померти? (Сторінка 9, § 12)

В. В Едемському саді, де Сатана сказав Єві, що навіть якщо б вона з’їла заборонений овоч, то вона не помре. – 1 Мойсея 3:4

П. Докажіть з Писання, що душа чоловіка дійсно вмирає. (Сторінка 9, § 12)

В. Єзикіїля 18:4; Екклезіяста 3:19; Ісаїї 53:12; Дії ап. 3:23; 4 Мойсея 23:10; Одкриття 16:3; Псальма 116:8; 78:50; 22:29.

П. Як можна визначити зі святого Писання, що “той, що відійшов” не є свідомий в будь-якому місці? (Сторінка 9–12, § 3; сторінка 11, рядки 4–11)

В. Вживане слово “відійшов” є церковним, і вводить в оману, піддаючи думку, що мертві живі в іншому місці. Наступні цитати показують, що мертві несвідомі: Псальма 146:4; 1 Мойсея 3:18; Екклезіяста 3:19; Псальма 6:4,5; Йова 14:21. Дивись переклад Короля Якова або Дуя.

П. Так як чоловік або душа смертні, чи можемо ми говорити про трупа як про мертву душу? (Сторінка 9, § 13)

В. Коли Адам був сотворений, він став душею живою. Він согрішив і був засуджений на смерть, помер і став мертвою душею. Писання говорить також про мертве тіло як про мертву душу. Ізраїльтяни в наступних віршах вживали цей вираз: 3 Мойсея 21:11; 4 Мойсея 6:6; 4 Мойсея 19:13; Агея 2:13.

П. Чому Писання говорить в Луки 21:19: “У терпінню вашому досягніть душі ваші?” (Сторінка 9, 11, § 3)

В. Той, хто зробив угоду і в терпінні виконує волю Божу – має і отримує право на життя, і обітницю воскресення.

П. Коли чоловік вмирає, прах його повертається назад в землю, а дух повертається до Бога, який дав його. (Екклезіяста 12:7) То хіба це не показує нам, що дійсно є щось безсмертне в чоловіка? (Сторінка 9, § 13)

В. Ні. Дух не є душею, але диханням або силою життя. Це єврейське слово – (ruach), і воно також вживається в 1 Мойсея 6:17 і 7:15 відносно звірів. У Еклезіяста 3:19–21 є сім заяв, що показують, що немає в цьому відношенні жодної відмінності між чоловіком і звіром. Вірш 21 запитує “Хто знає?” або “Хто може доказати”, чи є різниця?

П. Якщо мертві не є в “чистилищі”, то чи вони знаходяться на небі? (Сторінка 10, §11)

В. Ні; “Мертві не будуть хвалити Господа” – Псалма 115:15; Йоана 5:28; 3:13; Маттея 11:11; Дії ап. 2:29,34.

Лекція фонографа № П-64-Д “Викриття”

П. Чи той факт, що “отці християнства” навчають доктрину про “чистилище” доказує, що вона правильна? (Сторінка 12, § 11)

В. Ні; по тій самій причині, що “всі книжники і фарисеї” навчали і також не було правдою, але протиповилося Писанню. Окрім того, багато хто з ранніх християнських “отців” не навчали доктрину про “чистилище”. Католицька гієрархія відкидає їх свідчення. (Дивись питання і відповіді на тему традицій, які вже розглянуті)

П. Чи показує 2 Солунян 2:15 (Дуя і 3: 6, що Павло прийняв і передав “традиції”? (Сторінка 13 11)

В. Павло звертається до письмових і неписаних “переказів”. Без сумніву, всі неписані були в гармонії з написаними, записи яких у нас є. Відвічальність Павла по відношенню до церков була така, що він пови-

ЖИТТЄВО ВАЖЛИВИХ БІБЛІЙНИХ ПИТАНЬ 13

нен був давати певні інструкції і вони мусіли їх дотримуватись, і це було властиво. Тут немає ніякого посилання на щось, подібне як “чистилище” або на інше вчення, яке противиться слові Божому (Маттея 15:1–6), вчення Павла не було прийняте від чоловіка; так як він радився не з тілом і кров’ю. – Галат 1:10–16

П. Яку осторогу дав Павло відносно переказів людських? (Сторінка 13, § 11)

В. Колосян 2:8; Галат 1:8.

П. Під чиїм керівництвом був Савл, коли він був релігіоністом? (Сторінка 13, § 11)

В. Він був під керівництвом Диявола, як це показували його діла. – 1Тимотея 1:13; Римлян 6:16

П. Як вчення про “чистилище” впливало на багатьох ширих людей? (Сторінка 14, § 11)

В. Воно відвернуло багатьох від Бога і Його правди, стримуючи їх від знання про милостиві заміри Єгови і привело їх в рабство представників Сатани через страх.

П. Якщо Сатана відповідальний за те, що завів в блуд людей, чи це виправдовує гієрархію? (Сторінка 11, § 13; сторінка 14, § 11)

В. Ні, тому що вони хочуть бути несвідомими. – 2 Петра 3:5

П. Чи релігія і перекази людей є одна і та ж сама річ? (Сторінка 12 11 сторінка 14 11)

В. Ні, релігія – це форма поклонення, заснована на традиціях людей, а не на свідоцтві слова Божого. Павло передував в жидівській релігії, тому що він був ревнителем отцівських переказів. – Галат 1:14

П. Якщо вчення про “чистилище” неправдиве, як воно стало прийнятим всім світом? (Сторінка 15, § 11)

В. Тому що Диявол це великий ошуканець цілого світа і завів його в оману відносно віри в безсмертя людської душі. (Одкриття 12:9; 2 Коринтян 4:4; 1 Йоана 5:19) Він знайшов готовий знаряд в так званих “отцях церкви”, котрі просунули його брехню і мильні представлення, такі як “чистилище”, в авторитетній формі, таким чином утримуючи людей в умственній темноті. – Ісаї 5:20; 60:2

П. Чи може католицька Версія Біблії Дуя бути вжита, аби підтримати вчення про “чистилище”? (Сторінка 16, § 11)

В. Ні, і жадна інша версія Біблії. Декілька текстів, таких як Йова 19:21, 1 Коринян 3:15, і в апокрифах, 2 Маковея 12:43–46 неправильно вжиті в намаганні підтримати цю доктрину, але ці тексти не мають жадного відношення до цього питання. Версія Дуя з певністю заявляє, що умерші є мертві. – Дивись Екклезіяста 3:19–21; 9:5,10; Єзекїїля 18:4,20; Псальма 91:8, 9

П. Що мається на увазі під назвою “Апокрифи”? (Сторінка 16, § 11)

В. Це означає щось “приховане” або підроблене, а звідси не справжнє, мильне і не прийняте як часть натхненного святого Писання.

П. Чому католицька гієрархія звернулася до апокрифів, аби спробувати довести науку про “чистилище”? (Сторінка 16, § 11)

В. Для того, щоб вийти за межі натхненного святого Писання для підтримки своєї небіблійної теорії про

“чистилище”. Книги апокрифів не були прийняті юдеями або ізраїльтянами як натхненні і як части єврейського Писання, Ісус і Його апостоли жодного разу не посилались на апокрифи, і тому вони не включені в єврейську Біблію сьогодні. Лише у 1546 році, на четвертій сесії Трідентського собору, римокатолицька церква прийняла книги апокрифів як части Біблії. І вперше 300 років опісля, у Ватиканському соборі ці книги були заявлені як натхненні і розміщені на рівних умовах з натхненим Писанням або канонічними книгами – це було в 1870 році. І як наслідок – це єдина підтримка теорії “чистилища” за межами натхненного слова Божого. Навіть 2 книга Маковея 12:43–48 нічого не говорить відносно цього.

П. Що означає слово “Католик”? (Сторінка 16, § 11)

В. Всесвітній або загальний. Це протилежно до “римо”, тому що те, що є римським, не є католицьким або всесвітнім, але є національним. Вираз “римокатолик” протирічить сам собі.

П Якщо мертві не є свідомі в “огненному пеклі”, “чистилищі” або небі, тоді де вони? Чи є яка-небудь надія для них? (Сторінка 16, § 12)

В. В Біблії версії Короля Якова або в Уповноваженій версії слова “пекло” і “могила” обидва вживаються аби перевести єврейське слово шеол, і означає ту ж саму річ. Американська Поправлена версія залишає слово шеол непереведеним. Мертві без свідомості в шеолі або могилі чекають пробудження у воскресенні. Всі земні сотворіння, які вмирають, йдуть до пекла; навіть Ісус після смерті пішов туди, тобто, в Біблійне “пекло”, яке є могилою. Де загальна версія Біблії переводить пекло як “могилу”, като-

лицька Версія Дуя переводить як “пекло”. Порівняєте обидві версії в 1 Мойсея 37:35; 42:38; Йова 14:13; Псалми 6:5,6; 49:14,15 (48:15,16 Дуя); також Ісаїя 14:9; Йона 2:2 (2:3 Дуя); Одкриття 20:13. “Чистилища” не існує. (Псалма 145:4, Дуя). Отже надія мертвих є воскресення. (Дії ап. 24:15) Лише небагато, а саме, вірні християни коли–небудь підуть на небо, маючи воскресення до життя там. – Йоана 5:28,29; Одкриття 14:3,4; 7:1–8

П. Що означає “воскресення”? (Сторінка 17, § 11)

В. Це означає “повернення до життя; викликане або породжене піднесенням назад до життя”, яке Єгова виконає через Ісуса Христа. – Йоана 6:44; 5:21

П. Як вчення про воскресення показує мильну теорію “чистилища”? (Сторінка 17, § 11)

В. Теорія про “чистилище” вчить, що мертві є живі і свідомі. Власні слова Ісуса показують, що мертві є мертвими і знаходяться без свідомості як уві сні. (Йоана 11:11–14) Отже, якби не було жадного воскресення, мертві б погибли. (1Коринтян 15:17,18) Писання виразно заявляє, що має бути воскресення “мертвих”, і беззаконники повинні прийти в воскресення суду. (Йоана 5:28,29; Дії ап. 17:31; Ісаї 26:9) Вчення про воскресення доказує, що померші є мертві і чекають пробудження і не живуть в якому–небудь невидимому місці проходячи очищення.

П. В Маттея 22:31,32 читаємо: “Про воскресення ж мертвих хіба не читали, що сказано вам од Бога, глаголючого: Я Бог Авраамів, і Бог Ісааків, і Бог Яковів? Не єсть Бог Богом мертвих, а живих”. То хіба це Писання не показує, що тіло вмирає, але душа залишається живою? (Сторінка 17, § 11)

В. Ні. Коли Бог говорив ті слова Мойсею, інші Писання показують, що Авраам, Ісаак і Яків були мертві, і знаходилися без свідомості в могилі. Ті всі люди померли в вірі, шукаючи город або царство, будівничим якого є Бог. (1 Мойсея 25:8; 35:29; 49:33; Жидів 11:10,13,39,40; Йоана 3:13; 8:56) Ісус дискусував з садукееями, які не вірили у воскресення (Маттея 22: 23), і Його заяву у віршах 31 і 32 підтверджує Псальма 44:17, Ісаїї 32:1, Маттея 8:11, і інші святі Писання, що ці вірні патріархи житимуть знову через воскресення, так як Бог сказав, що “Всі бо Йому живуть”. (Луки 20: 38), і тому Бог “називає ті річі, яких немає, нібито вони є” (Римлян 4:16,17), і отже говорив про себе як про “Бога живих”, всіх тих, яких Він забезпечить правом на життя через Ісуса Христа.

П.В Йоана 20:23 читаємо: “Кому відпустите гріхи, відпустяться їм; кому задержите, задержаться”. Чи ці слова попирають католицьку доктрину відпущення гріхів гієрархією? (Сторінка 18, § 11)

В. Ні. У сповненні цих слів Ісуса були випадки, коли, як записи показують, апостоли писали і рішуче ділали відносно гріхів; як в Діях ап. 5:1–10; 8:18–20; 1 Коринтян 5:1–5; 1Тимотея 1:19, 20; і 1Йоана 5:16,17. Але це не відноситься до правдивих Християн в теперішній час. Записи святого Писання досконалі, і Бог натхнув апостолів публічно свідкувати і писати відносно того, які гріхи були відпущені і прощені, і які гріхи мають бути задержані або не прощені, і чому ні.

Лекція фонографа № П–66–Ф “Викриття”

П. Що значить так звана “жертва меси”? (Сторінка

19, § 11)

В. Згідно заяви гієрархії, це є “безкровна жертва”, де освячений хліб або паляниця як би перетворені в тіло Христа, а вино в Його кров, в якому католицький священник собі не відмовляє. Згідно цієї теорії, Христос вмирає кожного разу, коли священник виконує обов’язки в месі, тоді як Писання говорить, що Христос помер один раз, і не вмирає більше, і запропонував лише одну жертву за гріхи. Проводячи різницю між Його смертю один раз на дереві, на Голгофі і Його уявної смерті, що повторюється в месі видно, що це противно Писанню. – Римлян 6:9,10; Жидів 9:12, 25-28; 10:10, 12–14,18

А. Чи може “жертва меси” привести до відпущення гріхів? (Сторінка 19, § 11)

А. Ніколи. Не може бути відпущення гріхів через “безкровну жертву”; лише через пролиття крові. (3 Мойсея 17:11; Жидів 9:22) Відповідно до закону Мойсея це пролиття крові проводилося через принесення в жертву тварин. (3 Мойсея 16:6,7) Це передсказувало на Ісуса Христа, дійсну жертву, який пожертвував свою кров за гріхи многих. – Одкриття 1:5; 1 Йоана 1:7–10; 2:1,2; 1 Петра 1:18,19

П. На що вказує відмова католицької гієрархії брати участь в дебатах? (Сторінка 21, § 11)

В. На те, що вони не є щирими; в противнім випадку вони прагнули б до такої можливості зробити знайомими їх вчення. Їх відмова показує, що вони бояться, що світло правди буде направлено на них і покаже, що їх вчення є хибне. – Йоана 3:19–21

П. Чому спір між правдою і брехнею має бути винесений тепер на передній план? (Сторінка 21, § 11)

В. Оскільки Писання і фізичні факти показують, що це є час суду церкви (1 Петра 4:17) і народів (Маттея 25:31–40), і що будь-яка прихована річ має бути відкрита і що велике прибіжище лжі, за яким ділає гієрархія, має бути зметене геть холодним градом Божої твердої правди. (Ісаїї 28:17) Прийшов час для визволення всіх тих, хто бажає цього, від їх умової і духової вязниці у видимій організації Сатани, релігійній, комерційній і політичній. – Ісаїї 61:1; Маттея 24:14; Йона 8:32

П. Якщо вчення про “чистилище” є ошукство, тоді що можна сказати відносно вічної муки мертвих? (Сторінка 21, § 11)

В. Те, що це також є мильне як і “чистилище”, будучи оснований на брехні Диявола про безсмертя людської душі і на тому, що душа жива і свідома після смерті. Не вічна мука після смерті є покаранням Бога свідомим грішникам; а їх карою буде вічне знищення. – Римлян 6:23; Ісаїї 66:15,16,24; Маттея 25:46; 2 Солунян 1:9; Псалми 37:20,38; 144:20.

Лекція фонографа № П–67–Г “Викриття”

П. Чому досліджуючи Біблійне вчення, що має відношення до висшости римського папи, треба робити це без упередження? (Сторінка 22, § 12)

В. Упередження означає, що людина вирішує щонебудь згідно його симпатії або неприязні, або думки і традиції людей без попереднього дослідження всіх доказів, які стосуються предмету. Згідно святого Писання це є безглуздий і ганебний напрям, який перешкоджає чоловіку вивчити правду. Приповісті 18:13: “Хто,

не вислухавши, відповідає, той дурень і стид на його спадає”. Ми не повинні оцінювати згідно нашої власної думки або думки другого сотворіння, але основувати нашу оцінку на написанім слові Божім. Приповідь 3:5,6 вчить: “Надійсь на Господа всім серцем твоїм і не покладайся на власний твій розум. У всіх стежках твоїх думай про його, а він простуватиме шляхи твої”. Дивись Римлян 3:4

П. Католицьке вчення в Маттея 16:18,19 доказує висшість апостола Петра і римського папи. Але чи це так? І чи намісником Петра є римський папа? (Сторінка 23, § 11)

В. Ні. Так як вираз “на сьому камені” не посилається і не відноситься до Петра, отже, і не до будь-якого “римського папи”, але безпосередньо до Ісуса Христа. Писання ніде не говорить про потребу або розпорядження для призначення намісника апостола Петра. Писання виразно показують, що Петро закінчив роботу апостола призначену йому до виконання, отже, він не потребував і не мав жадних намісників, аби продовжити і закінчити спеціальну роботу або позицію Петра. Запис в Діях 1:15–26 показує, що через невірність і смерть Юди залишилось лише одинадцять апостолів, і тому Маттей був вибраний, аби завершити початкове число дванадцяти апостолів. Одкриття (Апокаліпсис) 21:14 говорить про “дванадцять Апостолів Агнця”, лише дванадцять.

П. Розмовляючи з Петром в Маттея 16:18, чому Ісус говорить про себе як про “сю скелю” (в англ. перекладі Біблії в Маттея 16:18 замість “камінь” вживається “скеля”), на якій побудована Його церква? (Сторінка 23, § 1,2)

В. Так як Ісус є єдинородний син Бога живого, тому Писання посилається на Бога Єгову як велику Склею. Католицька Біблія Версії Дуя, в 2 Самуїла 22:2, читаємо: “Бог [тобто, Єгова] є моя СКЕЛЯ, і моя сила, і мій рятунок”. Ісаї 51:1 (після Дуя): “Вислухайте мене, ви, які слідують за тим, що справедливо, і ви, які шукають Бога: Погляньте на СКЕЛЮ з якої Ви витесані”.

У єврейському або оригінальному тексті Біблії слово *tsur* означає скеля, і так є переведено в 5 Мойсея 8:15; 32:13; 2 Царів 21:10; 1 Паралипоменон 11:15; Ісаї 8:14; 42:11, Версія Дуя. Те ж саме єврейське слово скеля *tsur*, застосовано до Бога Єгови в 5 Мойсея 32:4,15,18,31; 1 Самуїла 2:2 (1 Самуїла 2:2, Уповажнена версія); Псальма 61:2,3 (62:1,2, А.В.); Ісаї 26:4; і багатьох інших святих Писаннях. Це ясно показує переклад Уповажненої версії, і особливо в американській Поправленій версії, як подано це суддею Рутерфордом, який представляє слово *tsur* як “скеля”, де воно відноситься до Бога Єгови. Єврейське слово “*selah*” означає “скеля” або висока скала або пагорб, і також застосовується до Єгови. Дивись Псалми 18:2, 3; А.П.В.; 31:3; 42:9; 70:3; (71:3, А.П.В.) Символічне значення слова “скала” означає “крепость”, що відноситься до міцної основи.

П. Слова в Маттея 16:19 які адресовані Петру, то подібні слова є адресовані також до учеників Ісуса в Маттея 18:1,18, а саме, “Істино глаголю вам: Що звяжете на землі, буде звязане на небі; а що розвяжете на землі, буде розвязане на небі”. Про що це говорить? (Сторінка 23, § 11)

В. Про те, що не було жадного церковної переваги

призначеної для Петра в тому, що Ісус сказав йому в Маттея 16:17–19, що і інші апостоли розділили з ним привілей звязування і розв'язування. (Дивись сторінку 18 цієї брошури) Наведений тільки що стих, а саме, Маттея 18:17, показує, що вся Християнська церква, в рівній мірі представлена місцевими зборами, мала певні повноваження від Господа зв'язувати або вирішувати між братами незгоду один з одним; і будучи ведені і контрольовані духом Господа рішення церкви були в гармонії з “вищими властями” в небі, а іменно, Богом Єговою і Ісусом Христом, і як наслідок, скріплення або рішення було одобрено в небі. Отже, слова Ісуса Петру і іншим апостолам не служать для того, щоб поставити Петра на вищому місці в церкві.

П. Що стосується насіння обіцяного в Едемі, 1 Мойсея 3:15, Версія Дуя, говорить: “Я положу ворогування між тобою й жінкою і між насінням твоїм і насінням її, вона рощавлюватиме тобі голову, ти ж упиватимешся її в п'яту”. Чи не показує це, що діва Марія є головна, а не Ісус Христос, її “насіння”? (Сторінка 24, § 11)

В. Єврейське слово “насіння” є чоловічого роду. Отже, перший Біблійний переклад Септуагінта дає такий текст: “Він розщавить твою голову”, а в Уповажненій версії: “Він (насіння) повинен розбити твою голову”; і оба переклади дають текст; “його п'яту”. Всі святі Писання показують, що Христос є Насіння, яке розбиває голову Диявола, Змія, а в п'яту Христа впивається Змій, Диявол. Тому Версія Дуя “вона розщавить” і “її п'ята” є неправильний переклад, і це використовують деякі католицькі (так звані) “отці”, як примітку на полях в деяких католицьких Бібліях,

як вони самі заявляють. “Жінка”, згадана в цьому тексті, не означає Марію, людську матір чоловіка Ісуса, але означає організацію Бога, яка віддано з’єднана з Ним і котра символізується в святому Писанні як чиста жінка, від котрої то чистої організації Бог Єгова Бог приводить своє насіння, насіння жінки, Христа. Іменно це насіння є позначено в інших святих Писаннях під символом “камінь” або “скеля”. Порівняйте Одкровення (або Апокаліпсис) 12:1–5

П. Що це за гора в Даниїла 2:34,35, від якої відірвався “камінь”, який символізує царство Боже, якого Ісус Христос є Цар і Голова? (Сторінка 24, § 11)

В. Гора представляє те ж саме, що і “жінка”, згадана в 1 Мойсея 3:14, а саме, всесвітню організацію Бога, з якої Він відриває або створює свою головну організацію або столичну організацію, “царство небесне”, котрого Ісус Христос є Головою, а Його вірні послідовники є членами. Та столична організація в святому Писанню є названа Сион, і таким чином вона названа в честь її материнської організації, символічної “гори”. “Камінь”, відірваний від гори, в оригінальному єврейському тексті, те ж слово (*eben*), що знаходиться в Псалмі 117:22, який то текст Ісус пристосував до себе, як до каменя (Маттея 21:42,44), що також зустрічається в Ісаї 8:14 і 28:16, які то тексти і апостол Павло, і апостол Петро віднесли до Ісуса Христа, царя. (Римлян 9:33; 1 Петра 2:6–8) Також Захарії 3:9; 4:7. Цей “камінь” також стався “великою горою”, символічним царством Божим під Христом, і який наповнює всю землю своєю властю.

П. В словах Ісуса до Петра: “І я також кажу тобі: Що ти єси Петр, і на цьому камені збудую церкву мою, і ворота пекольні не подужають її”, (Маттея 16:18, англ. переклад), яке значення має слово “також?” (Сторінка 27, § 11)

В. Контекст показує, що дане питання не мало відношення до тотожності або позиції Петра, але до тотожності і позиції Ісуса. Слова Ісуса “на цьому камені” показують, що Він мав на увазі старе єврейське Писання, предсказуюче Його як камінь або камінна основа. Віра Петра, що Ісус був “Христос, син Бога живого”, була в гармонії з пророцтвом відносно Ісуса, як Каменя. Отже, пам’ятаючи такі пророцтва і пам’ятаючи також, що на їх першій зустрічі Ісус назвав Петра тим ім’ям замість Симон (Йоана 1:42), тому Ісус сказав Симонові, синові Йони, “І я також кажу тобі, ти Петр (камінь або мала скала)”. Тобто, “окрім пророцтв, що відносяться до мене, Христа як Каменя або Скелі, ти також – камінь; але не на тобі, а на сій Скелі, на собі, на Христі, я побудую свою церкву, і ти Петр, будучи каменем або членом моєї церкви, будеш також побудований на мені разом зі всіма іншими членами моєї церкви”. Це, що Петро так зрозумів є доведено його словами в його першому посланні, 2 голові, вірші 3–8, де він відносить себе і всіх інших Християн до “живих каменів”, але також звертається до Христа Ісуса безпосередньо як до єдиної основи і угольного Каменя церкви.

П. Вчення католицької гієрархії є, що Ісус Христос є головна основа Його церкви, але що і Петро закладений як вторинна основа на Ісусі Христі, отже,

лише на Петрі церква основана, побудована і спочиває. Чи є це згідно святого Писання? (Сторінка 28, § 1)

В. Ні. Всі Писання, що мають відношення до даного предмета згадують і визнають лише одну основу – Ісуса Христа, якого заклав Бог Єгова. Ісус Христос, син чоловічий, не припускав, щоби була закладена будь-яка інша основа. Перше Коринтян 3:11 говорить: “Іншої бо підвалини ніхто не може положити окрім тієї, що положена, котра єсть Ісус Христос”, а також 1:11–13 і 3:3–5 показують, що апостол Павло звичайно не старався покласти Петра як другорядну основу на Ісусі Христі. Дивись також Псалму 117:22; Ісаї 28:16; Захарії 3:8,9; 4:7; Римлян 9:33; Єфесян 2:20–22; 5:23; 1 Петра 2:6–8. Одкриття (Апокаліпсис) 21:14 говорить, що в основі Нового Єрусалиму написані імена дванадцяти апостолів Агнця; імені Петра не дана особлива або виняткова висшість, як згадано вище, над іншими апостолами. Всупереч власній заяві Петра в Діях ап. 4:8–12, римо-католицька гієрархія стверджує, що є друге ім’я під небом, при помочи якого люди можуть бути спасенні, окрім імені Христа, а саме – Петра, котрий є іншою основою. Як подальший доказ проти цього дивись Колосян 2:6–8 і 1 Тимофея 2:5

Лекція фонографа № П–69–І “Викриття”

П. Хто названий Скелею в посланні Петра так само як в посланні Павла? (Сторінка 28, § 2; сторінка 29, § 1)

В. Лише один Господь Ісус Христос названий як

Склея у всіх випадках, де цей вираз конкретно застосовується. – 1 Коринтян 10:4; Римлян 9:33; 1 Петра 2:6–8

П. Чи ім'я Симон як Петро або “камінь” є виняткове? (Сторінка 29, § 1)

В. Це ім'я було дане лише Петру як персональне. Інші члени тіла Христа також згадуються як каміння, однак цей вираз не відноситься до кожного як особисте ім'я. – 1 Петра 2:5

П. Який ми маємо доказ того, що Петро ніколи не був папою? (Сторінка 29, § 2)

А. Вираз “pope’1, ”, “папа”, або “pappas” (грецький), не знаходиться в Біблії. Задовго до того, як єпископ Риму заявив про винятковість використання цього титулу, він використовувався багатьма єпископами і священниками, і особливо грецькими єпископами, які використовували титул “pappas”, маючи на увазі отця. Протягом 300 років цей титул був поширений серед багатьох священників і єпископів.

Павло не визнавав Петра як папу або вищого главу. Він відносився до нього як до одного з “старших апостолів”. Він докоряв і направляв його, він написав значно більше Біблійних Писань ніж Петро, в тому числі річі, які Петро знайшов “тяжкими”, і не отримав висвячення від Петра, і також він показує, що Петру не були дані “вселенські повноваження”, іменуючи його як апостола “обрізаних”, тобто, Жидів. – Галат 2:9; 2 Коринтян 11:5; Галат 2:11–15; 2 Петра 3:16; Галат 1:15–18; Дії ап. 9:3–22; Галат 2:7–9; Ефесян 3:8; 1 Тимотея 2:7; 2 Тимотея 1:11; Римлян 11:13.

Петро не вважав себе головним пастухом, але звер-

тається до себе як до “старшого; (у версії Дуя старійшина)”. – 1 Петра 5:1,4; Йоана 21:15-17

(Нема жодного доказу, що Петро будь-коли був в Римі. Справа в тому, що він був “апостолом обрізаних” або Жидів і тому це є сумнівним. Крім того, навіть сьогодні не є обов’язково для єпископа Риму, який стає “папою”, але чоловік обраний “папою” стає єпископом дому, чи він був там раніше чи ні).

Лекція фонографа № П-70J “Викриття”

П. Що вираз “ключ” означає в святому Писанні? (Сторінка 31, § 12)

В. Ключі вживаються аби відкрити або відімкнути. Ключ дає доступ до привілею або стану ласки. Книжники мали “ключ розуміння”, але забрали його від людей. (Луки 11:52) Вони “зачиняють царство небесне від людей” (як священники роблять це тепер), не входять самі і не дають іншим. (Маттея 23:13) Ці святі Писання показують, що ключі, які були дані Петру, були ключами розуміння. “Праведник спасється знанням” – Приповісті 11:9, Дуя

П. Як і коли був вжитий перший ключ? (Сторінка 32, § 1)

В. В П’ятидесятницю, коли Петро, проповідуючи правду, відкрив тайну царства жидам. – Маттея 13:11; Дії ап. 2:14-41

П. Коли Петром був вжитий другий ключ? (Сторінка 33, § 1,2)

В. Коли Бог при помочи видива направив Петра проповідувати правду царства Корнелію і іншим поганам. Бог підтвердив свою дію, посилаючи святого

духа Корнелію і його товаришам поганам. – Дії ап. 10:44,45.

П. Яка дія Петра в цьому випадку показує, що він не намагається бути “папою?” (Сторінка 33, § 2)

В. Це той факт, що Петро не дозволив Корнелію кланятися або ставати на коліна перед ним. – Дії ап. 10:25,26.

П. До чого зокрема відносяться слова Ісуса до Петра?: “Що звяжеш на землі, буде звязане на небі; а що розвяжеш на землі, буде розвязане на небі”. (Сторінка 34, § 2)

В. Ці слова в Маттея 16:19 сказані у звязку з заявою, що Петру були дані ключі царства небесного, отже, ці слова мали конкретне відношення до вживання Петром цих ключів. На підтвердження його Божественного наряду у використанні цих ключів, святий дух зійшов на тих, що почули і повірили. – Дії ап. 2:38; 10:44–48

Коли Петро “розвязав” пізнання царства Жидам, ніхто не міг стримати це пізнання від поширення, але протягом періоду часу, коли євангелія царства поширювалося виключно на Жидів, таке пізнання було “звязане” або стримувалося, тому що погани були звязані доки Бог не дав знак Петру “розвязати” пізнання царства поганам. Після цього ніхто не міг “звязати” або обмежити післання царства від його поширення серед поган.

П. Яке значення слів “а що”? (Сторінка 34, § 12)

В. Потрібно зауважити, що Господь не говорив, “а кого” ти звяжеш або розвяжеш; але а що”. Ісус не мав на увазі, що Петро міг звязати або рішити що–небудь, що йому заманеться, або не допустити кого–небудь

“до неба”, якщо він був до цього направлений. Він міг звязати або рішити те, що відповідало його повноваженням, які були дані йому у вживанні цих ключів. Так само коли Ісус сказав, “і все, чого ви проситимете в молитві, віруючи, одержите”, Він не мав на увазі, що Його ученики могли попросити будь-що під сонцем. Він ясно представив умовини, на яких вони могли б отримати те, що вони просили, і ці умовини є: “Коли пробуватимете в мені, а слова мої пробуватимуть в вас”. – Маттея 21:22; Йоана 14:13; 15:7

П. Що заявляє римо-католицька гієрархія відносно ключів і власти папи римського? (Сторінка 34, § 12; сторінка 35, § 11)

В. Те, що папа римський може допустити в небо або виключити з неба кого він забажає, і що він може простити тимчасову кару за гріх за допомогою індульгенції. – Віра Наших Отців, сторінки 100,101

Лекція фонографа № П-71-К “Викриття”

П. Чи в Йоана 21:15–17 показує, що Ісус дав Петру первенство в церкві, а звідси і папству? (Сторінка 35, § 2)

В. Жаден апостол не був вибраний як головний апостол, головний пастир або цар пастирів. (1 Коринтян 12:26–28; Єфесян 4:11,12) У 1 Петра 5:1–4, він говорить, що він є старший (старійшина, Дуя) як і інші, що застерігає їх “пасти овець”, і що Ісус Христос є “головний Пастир” або “князь пастирів” (Дуя). Зауважте також Дії ап. 20:28, Писання в Йоана 17:20 і Одкриття 22:17 показує, що всі, котрі дійсно люблять Господа будуть розказувати іншим про царство.

П. Як ми можемо знати, що римо–католицька церква не є правдива церква? (Сторінка 36, § 2)

В. Христос, а не якийсь чоловік є головою правдивої церкви (Єфесян 4:15,16), котра то церква є чиста і не є “материнською церквою” з дітьми церкви (2 Коринтян 11:2,3) і не є частию світу. (1 Петра 2:9; Якова 4:4; 2 Коринтян 4:4,5)

Римо–католицька церква навчає брехні в ім’я Господа (Езекиїля 22:25–28; Малахії 2:1-3; Псалма 62:4; Єремії 9:3), і вона представлена блудницею (Одкриття 17:1–5), і відома “по овочах її”. (Маттея 7:15–20) Дивись відмінність в Ісаї 61:3

Лекція фонографа № П–72–Л “Викриття”

П. Що доказує те, що у Петра не могло бути наслідника? (Сторінка 38, § 11)

В. Христос, як правдивий і живий голова церкви (Колосян 1:18) є в змозі піклуватися про ню без будь–якої видимої голови; і навіть якщо у Петра міг бути наслідник, то чому після смерті Петра не був вибраний Йоан замість нього, який навіть не був апостолом?

Твердження, що Петро мав висшість і наслідників повністю противиться Писанню: апостоли “післали” Петра і Йоана і т. д. (Дії ап. 8:14) Порівняйте також Маттея 16:19, Йоана 20:21–23, і Дії ап. 6:2,3 Петро діяв і говорив більшу часть часу (Маттея 14:27, 28; 15:15, 16; 16:15, 16; Дії ап. 2:14, 15), так само слід зауважити, що після смерті Петра, Йоан написав три послання і Апокаліпсис (Одкриття) і жадного разу не згадав імені Петра, і жадного наслідника після нього.

Яків, який був убитий Іродом Дії ап. 12:1,2 не мав жадного наслідника, і єдиний запис про займлення чоловіком місця апостола – це коли Юда виявився невірним, і Маттей був призначений на його місце як один з дванадцяти апостолів. – Дії ап. 1:26.

П. Як світ може бути навернений, якщо церква не увійде в політику? (Сторінка 39, § 12)

В. Бути наверненим означає бути наверним в правильному напрямі замість йти в політику. Задача церкви є свідкувати, а не навертати всі народи. (Маттея 24:14; Ісаїї 62:10; Єремії 50:2; Псальма 19:7; 51:12, 13), і давати осторогу, що лукавий світ має бути знищений (Псальма 2:8,9) а не замотувати себе в нечистоті світа. – 2 Петра 2:20–22

Церква має завжди бути відокремлена від світу і його політики, яка є нечиста. – Йоана 15:19; Ісаїї 52:11; 2 Коринтян 6:17

П. Як можна стверджувати, що єзуїти римо-католицької церкви управляють Німеччиною, тоді як папа римський і Гітлер борються один з одним? (Сторінка 40, § 11)

В. Вся диявольська установа хитається перед упадком, предсказаним Господом. (Ісаїї 28:8,13,18,21,22; Псальма 2:1–5; 9:18; Ісаїї 8:9,10) Правителі великої сатанської політичної і релігійної організації гніваються і сваряться між собою, однак знаходяться в цілковитій згоді знищити всіх, хто служить Єгови. Єзуїти діють таємним способом навіть тоді, коли їх єзуїтське товариство може бути заборонене в країні.

П. Враховуючи другу заповідь не робити подоби́ни чого–небудь або образу для поклоніння або служенню йому, то як повчання Бога Мойсею, аби він зробив образи херувимів на віку ублагальні ковчега завіту, може бути узгоджена з нею? (Сторінка 43, § 11)

В. Єгова також наказав Мойсею зробити фігури херувимів на віку скрині. (2 Мойсея 25:16–22; 26:30–34) Також в Соломоновім храмі, який він побудував і який благословив Єгова, були прикрашені храмові умивальники фігурами левів, волів, і херувимів. (1 Царів 7:25–36) Також на сходинах його трону було дванадцять золотих левів. (1 Царів 10:18–20) Однак жадному з цих образів або подобин не можна було поклонятися, почитати або служити; вони були просто символічними. В Писаннях сила Єгови символізується сильними биками або волами; Його любов – херувимом або чоловіком; Його мудрість – орлом; і Його справедливість – левом. (Езекиїля 1:10; Одкриття 4:7) У пустелі Бог приказав, аби Мойсей зробив “мідного змія” і повісив його на жердину, як тип на Ісуса Христа (4 Мойсея 21:8,9; Йоана 3:14,15); але пізніше цар Єзекія “розбив мідяного змія, що зробив був Мойсей, – бо до того часу ізраїльтяни кадили йому”. – 4 Царів 18:4

П. То хіба вживання образів в католицьких церквах не є добрим і допустимим як поміч для ока і ума тому, хто поклоняється таким обра́зам? (Сторінка 43, § 3)

В. Такий аргумент не міняє вживання образів від порушення виразної заповіді Божої Його людям. (2 Мойсея 20:3–5) Християни мають більш високий порядок служіння Богу, ніж Жиди. У Жидів було всього лише типічне служення, а у Християн позатипічне

або небесне. (Жидів 10:1–22) Отже, якщо Божий закон не дозволяє робити образів і поклонятися їм в типі, то значно менше Він дозволив би Християнам таке в позатипічному або небесному служінню. (1 Коринтян 10:14; 1 Йоана 5:21) Апостол Павло говорить, що створення образів і поклоніння їм робить людей нерозумними і зіпсованими. (Римлян 1:22–32) Образи не помагають в правдивому поклонінню Богові, але відвертають ум і серце від Бога і Христа до сотворіння. 2 Коринтян 5:7 читаємо: “Бо ми ходимо вірою, а не видінням”. Жидів 11:6: “Без віри ж не можна угодити Йому” тобто, Богу Єгови. Образ не є вірою. – 5 Мойсея 4:15–18

Лекція фонографа № П–74–Н “Викриття”

П. Як ми погодимо приказ Ісуса “не називайте нікого своїм отцем на землі” з чисельними цитатами святого Писання, на які вказує гієрархія, щоб підтримати назву священників як “отців”? (Сторінка 46, § 3)

В. Такі католицькі цитати знаходяться в – 1 Петра 5:13; 1 Тимотея 1:1, 2; Дії ап. 16:1-3; 2Тимотея 1:1,2; 2:1; 1 Коринтян 4:14,15; 2 Коринтян 6:13; Галат 4:19; Тита 1:4; Филимона 10; 1 Йоана 2:1,12,8; 3:7,18; 4:4; 5:21; 2 Царів 2:12; 13:14. Цитати з “старого завіту” – це випадки перед тим, як Ісус Христос виповів Божий приказ відносно “отців”. Що стосується цитат з Писань апостолів, вживання ними виразу “отець”, “син” або “діти” є вираженням любови і показує, яку часть вони відігравали в забезпеченні Господнього послання іншим; але Писання апостолів, в тому числі ці

тексти, не містять ніякого приказу, і не мають на увазі приказу для Християн, аби називати апостолів або інших людей в церкві “отцями”. Запис діяння святих апостолів не показує жадного випадку, де Християни так зверталися до них.

П. Яка є мотива в винайденні або прийманні такої форми звернення як “отець”, або “святий отець”? (Сторінка 47, § 11)

В. Щоби їх високо цінили люди (Лука 16:15); отримувати славу і честь від людей. (Маттея 23:5–10; Йоана 5:41–44) Це дає можливість самолюбно проявляти власть і вплив на інших, і показує любов лести в тому чоловіку, який приймає такі назви. – Йова 32:21,22

Отже, така мотива не може бути прославленням Бога і Ісуса Христа. Тому вірні апостоли не давали і не приймали такі назви. Вживання апостолами титулу “отець” в Галат 1:14 і 2 Петра 3:4 відноситься до прародичів або предків, а не до назви Християн.

П. Чи слуги Господні повинні носити особливу або спеціальну одєжу аби відрізнити себе від інших? (Сторінка 47, § 12)

В. Ні. Ісус сказав, що книжники і фарисеї робили так, щоб їх бачили люди і щоб привертати зайву увагу до себе, потішати свою гордість і зарозумілість, щоб не привертати людей до Бога. Вони звичайно не накликають переслідування на себе із-за вдаваного служіння Богу. Католицькі священники стверджують, що їх особливий одяг має велике релігійне значення, і посилаються на єврейського первосвященника і його спеціальну одєжу. (2 Мойсея 28) Бог Єгова призначив таку спеціальну одєжу для єврейських священників. Ісус Христос не встановив такого

порядку для Його правдивих і вірних послідовників і Він сам не носив таку відмінну одєжу. Єврейські священники носили таку одєжу лише в скинїї або храмі протягом служби, але не за межами і були образом предсказуючи більші річі, які повинні прийти. (Жидів 10:1; Колосян 2:16, 17) Так як тепер правдивий Первосвященник Ісус Христос прийшов і здійснив те, що було предсказано в образних річах, тому нема потреби ані виправдання для вживання або відображення тіней або образів. Поступати так означало б заперечувати реальну дійсність, що позатипи прийшли. В такому разі нехай виконують старинні єврейські жертви, щоб могли носити їх священничу одєжу. Спеціальна одєжа католицької гієрархії не є ні єврейська, ні християнська, а запозичена з поганського поклоніння Дияволові.

Лекція фонографа № П-75-О “Викриття”

П. Чи потрібно більше одного тексту, аби довести існування трійці, і чи не такий доказ знаходимо в 1 Йоана 5:7, в якому говориться “ Бо три їх, що свідкують на небі: Отець, Слово і святий Дух; і сі три – одно. (Сторінка 49, § 12)

В. Ні. Цей текст є мильним і ложним. Це показано тим фактом, що він не зустрічається у ватиканським синайським і александрійським рукописах – в трьох найстаріших існуючих Біблійних рукописах. Отже як бачимо, новочасні і перевірені переклади Біблії упускають цей вірш в своїх переданнях.

П. Які тексти святого Писання або правди доводять, що 1 Йоана 5:7 (Авторизована версія і Версія Дуя) є

підробкою? (Сторінка 49, § 2)

В. В Йоана 1:1, згідно вищезазначеним трьом рукописам, буквальний перевід оригінального грецького тексту свідчить, що Ісус Христос як Льогос був з Богом і сам був богом. Це не говорить про те, що так званий “Святий дух” був богом або Богом. Бог Єгова сотворив або дав життя Льогосу, своєму Синові. (Йоана 5:26) Вони є дві окремі і відмінні один від одного особистості. (Йоана 8:17,18) Вони є єдині лише в роботі, яка має бути виконана. (Йоана 10:29,30) Льогос не міг би стати тілом, чоловіком Ісусом Христом, і не міг би вмерти, якщо б Він був Богом Єговою. (Йоана 1:14,18; 1 Тимофея 6:16; 1:17; 2 Мойсея 33:20) Бог Єгова є Головою Ісуса Христа, а Ісус Христос є Його вибраний слуга, отже, не є рівний з Богом Єговою. (1 Коринтян 11:3; Ісаї 42:1; Маттея 12:18–20; Йоана 14:28) Єгова є Богом Ісуса Христа, свого Сина. (Псальма 21:2; Маттея 27:46; Йоана 20:17; 1 Петра 1:3) Маттей в 3:16,17 описуючи хрещення Ісуса і те, що там відбулося, згадує Бога і Його святого духа, або силу, і Ісуса Христа, які є як одно, але не говорить, що вони є однією особою. Для Християн є лише “один Бог Отець” і Христос Ісус є їх Господь. (1 Коринтян 8:6) В кінці Його 1, 000 літнього царювання над людством Ісус Христос підкориться Богу Єгові. (1 Коринтян 15:27, 28) Що Бог Єгова існував перед Ісусом Христом і сотворив Його, дивись далше в Приповіді 8:22; Колосян 1:15; Одкриття 3:14

Лекція фонографа № П–76–П “Викриття”

П. Як може бути вірш в Ісаї 9:15,16 пристосований

до католицької гієрархії, бачучи, що він адресований до Ізраїля? (Сторінка 53, § 1)

В. Католицька організація заявляє себе бути намісником Ізраїлю, і зайняла подібну позицію. Вона признається відкрито, що є Божою організацією, і такі самі обставини існують в тій організації, як було в Ізраїлі. Святе Писання точно відповідає на це.

П. Чи може організація, вказана в цій брошурі, яка дотримується брехні, все ж бути Господньою організацією? (Сторінки 53–55)

В. Ні, не може бути по тій причині, що Ізраїль був відкинений. Бог післав своїх пророків направити Ізраїль, але Ізраїль відмовився слухати Його остороги. Так само “праведні люди” остерегли відкрито тих, що признають християнську церкву, якої гієрархія є головна часть, і ця організація, подібно до Ізраїлю відмовилася слухати Його остороги. – Єремії 7:25,26; Луки 11:49; Маттея 23:34

П. Чи дійсно це правда, що провідники гієрархії є горді і надуті люди? (Сторінка 53, § 13)

В. Їх відношення до вістки правди і до тих, хто приносить ту вість людям, показує, що вони є зневажливі і зарозумілі. Їх ставлення до людей і меншого духовенства як правило є “панувати”. – 1 Петра 5:3

П. Для чого обговорювати вчення католицької гієрархії? Чому би не вчитися того, в що віруємо і залишити католицькі догми в спокою? (Сторінка 55, § 11) Their bearing toward the

В. Слід пам'ятати, що католицька гієрархія звинувачує суддю Рутерфорда і свідків Єгови в мильнім представленні її вчень і розпалюванні релігійної нена-

висти і нетерпимости. Ця брошура є часткова відповідь на те мильне звинувачення, і також підтвердження пов'язаних з цим фактів, які люди мають право знати. Гієрархія перекрутила правди Біблії і свідкам Єгови приказано проповідувати правду. Це є обов'язок відкрити брехню.

Лекція фонографа № П-77Q “Викриття”

П. Католицька ієрархія і її прибічники твердять, що вони є переслідувані. Як розрізнити “переслідування” прибічників римо-католицької гієрархії і свідків Єгови? (Сторінка 56, § 11)

В. Ісус сказав, “Блаженні ті, кого гонять за правду, ... Блаженні ви, коли вас безчеститимуть, та гонитимуть, та казатимуть на вас усяке лихе слово не по правді, ради мене”. (Маттея 5: 10,11, Дуя) Так зване “переслідування” гієрархії походить з факту, що вони мішаються в політику і інші справи світу. Свідки Єгови піддаються гонінням тому, що вони проповідують правду святого Писання. Петро каже, “Тільки ж ніхто з вас нехай не постраждає яко душегубець, або злодій” і так далі. (1 Петра 2:20; 3:14; 4:15,16, 19) Це є відкрито визнано, що гієрархія в Іспанії підбурювала до бунту, і в Мексиці виступала проти республіки. Крім того, гієрархія не вагається брати тілесну зброю або закликати інших робити так, в противенстві до розпоряджень слова Божого. – 2 Коринтян 10:4

П. Чому римська гієрархія не виходить і не бореться за свої вчення аби доказати людям, що вона володіє правдою? Чому вона не приймає запрошення на деба-

ти? (Сторінка 57, § 12)

В. Відмова гієрархії обговорити це питання вказує на її небажання розглянути свої вчення у відкритій і чесній дискусії. Вони не готові дати Біблійної відповіді. – 1 Петра 3:15,16

П. Чи твердження, що гієрархія “ніколи не йде на дебати” є поясненням їх відмови обговорювати дане питання? (Сторінка 57, § 12)

В. Це показує, що їх напрям ділання противиться тим Писанням, які закликають до цього. Святе Писання показує, що Степан, Павло, Петро, і навіть Ісус, були готові відповісти тим, хто сумнівався або противився їм. – Дії ап. 6:9; 19:8; 9:29; 17:17; 2:14; Луки 20:22–40

П. Чи може гієрархія бути виправдана, ображаючись на роботу свідків Єгови або запрошенням на дебати? (Сторінка 57, § 12)

В. Ні, це не відповідає Писанню. Павло сказав, що він радів, навіть коли Христос проповідувався в суперечках. Далі євангелія від Йоана показує, що ті, хто від світла не відмовляються від своїх слів в дискусії або роботі в несенню світла. – Филипян 1:15–18; Йоана 3:19–21; Маттея 5:14–16

П. Чому урядники римо–католицької церкви відмовляються від обговорення їх доктрин? (Сторінка 57, § 12)

В. По тій причині, що їх вчення не встоять при розгляді в світлі Писань. Святе Писання діаметрально протилежне основним вченням організації гієрархії. Так як книжники і фарисеї намагалися перешкоджати людям слідувати за Ісусом, то так само гієрархія і тепер перешкоджає або намагається пе-

решкодити їм в пізнанню правди. – Йоана 12:19

П. Чи є це відповідний час у ці дні великого горя, щоб викликати дискусії і суперечки? Чи не краще буде поводитися як “добрі сусіди”? (Сторінка 57, § 12)

В. Правду ніколи не можна уневажнювати, щоб вгодити людям. (Галат 1:10) Диявол хотів би скрити правду для того, щоб його блуд просувався далі. Це перш за все не питання згоди однієї людини з другою, але бачення того, що наша позиція є в гармонії з словом Божим; і правду треба дискусувати відкрито але без злоби. – 2 Коринтян 6:14–16; 1 Коринтян 10:19–21

Лекція фонографа № П–78–Р “Викриття”

П. Яка ціль видавництва Вартової Башти і іншої літератури? (Сторінка 60, § 11)

В. “ Щоб очі сліпим одчиняти; щоб виводити вязнів із вязниці, а сидячих у темряві – з темниці”. – Ісаїї 42:7

П. Якщо відмова католиків слухати або читати правду є наслідком інструкції їх священника, чи це не виправдовує їх? (Сторінка 61, § 11)

В. Хоча священник має більшу відповідальність, але і особа, яка слідує його керівництву, не буде залишена без відповідальності за цю справу. Слово Боже вчить Християн “Всього досліджуйте, доброго держітесь”. Езекиїль говорить, якщо сторож не дасть остороги, він понесе відповідальність, але і той, хто не схотів почути (або не звернув уваги на осторогу, коли вона була дана) так само зазнає невдачі. Якщо сліпий чоловік слідує за сліпим проводарем, обидва, проводар і той хто слідує за ним, попадуть в біду. Ніколи не

можна цілковито вповати на чоловіка. Проводарі мусять бути готові здати їх позиції. А ті, які не роблять належним чином, погинуть. – 1 Солунян 5:21; Езекиїля 33:5,6; Маттея 15:14; Єремії 17:5; 1 Петра 3:15; Ісаї 9:16

П. Яку вигоду мають ті, котрі вивчають правду для себе? (Сторінка 61, § 11)

В. Вони мають запевнення в тому, що вони праві, і вони є вільні від страху. (Псальма 34:22; Жидів 13:6) Вони можуть бути впевнені в охороні Єгови в день Його гніву, що наближається на світ.

ПИТАННЯ І ВІДПОВІДІ ДО БРОШУРИ ОХОРОНА

Лекція фонографа № П-79-А “Релігія і Християнство”

П. Як вірш в Якова 1:26,27 узгодити з твердженням, що “релігія не знаходить попертя в слові Божім”, і що вона цілковито протилежна Християнству? (Сторінка 6, § 4)

В. Слово “Християнин” вживається в Біблії для визначення послідовників Христа, і Християнство означає їх вірне послушенство до Божих законів, як вчив Ісус і був прикладом такого послушенства. (Дії ап. 11:26; 26:28; 1 Петра 4:16) Релігія основана на вченнях і традиціях людей. Сирійський переклад Якова 1:26,27 не вживає слово “релігія”, але переводить його як “поклоніння”.

П. Як можна сказати, що Сатана започаткував ре-

лігію в Едемі? (Сторінка 9, § 11)

В. Сатана започаткував релігію тоді, коли він збрехав Єві відносно Бога, сказавши їй “догматичну” неправду, і спонукав її відвернутися від поклоніння Єгови.

Лекція фонографа № П–80–Б “Релігія і Християнство”

П. Як Авель міг представити Богу відповідну жертву, уникаючи “релігії” його родичів? (Сторінка 9, § 12)

В. Авель не вважав релігію своїх родичів “достатньо доброю для нього”. Він затримав насамолюбне бажання угодити Єгови, маючи віру в слово Боже, і діяв відповідно. Він отримав “добре свідоцтво через віру”. – Жидів 11:4,39

П. Якщо би Бог знищив Сатану відразу без очікування шести тисяч років, чи не доказало би це Його зверхність? (Сторінка 11, § 11)

В. Ні. Негайне знищення непослушного сотворіння не довело би, що Бог може помістити людські сотворіння на землі, які би могли і затримали їх невинність, залишаючись вірними Єгови в пробах. (Йова 1:11; 2:5) Це потребувало часу, аби наповнити землю людськими сотворіннями і дозволити Сатані випробувати їх в його змаганню доказати свій визов, і показати, що він брехун, а Бог найвищий. Бог замірив дозволити злому показати його лукавство, а праведним їх невинність і оправдати своє ім'я в Армагедоні. – Псальма 145: 20; Одкриття 16:16; 19:11–16, 19–21

П. Яка є різниця між релігіоністами і почитателями Єгови? (Сторінка 12, § 11)

В. Релігійоністи, слідуючи за традиціями людей, були обдурені Сатаною. (Маттея 15:1–9; Ісаї 29:13; Колосян 2:8) Почитателі Єгови слідують за Його словом. (Йоана 15:3; 6:45; Ісаї 30:20) Релігійоністи вживали ім'я Боже лицемірно і надармо. – 1 Мойсея 4:26, (замітка; Ісаї 54:15; Єремії 14:14,15

П. Чому би не зробити річі красними і принадними, як це робиться в релігійнім практикуванні? Чи можемо ми заключити, що в служінню Єгові бракує краси? (Сторінка 12, § 11)

В. Єгова робить “все прекрасним свого часу”. (Еклезіяста 3:11) Його організація володіє дійсною красою. (Псальма 48:2) Божі люди прикрашені спасенням. (Псальма 149:4) Єгова також, в свій власний спосіб і час, “прикрасить місце святості (Його)”. (Ісаї 60:13) Його послухні сотворіння поклоняються Йому “в красоті святині”. (1 Паралипоменон 16:29; Псальма 20:2; 96:9) Сатана вживає поверхову і облудну “красу” для введення в оману, як наприклад, показні будівлі, високі і гострі верхи дахів, марні прикраси, фігури, зображення і символи, фарбоване скло на вікнах, занавіси, вівтарі, свічки, органи, хори, образи, показові церемонії, таємничі слова і знаки, мертві мови, щоби створити загадковість, співані молитви, пишнота, чотки, хрести, прикраси, медалі, паради, пишні одержі, показна форма благочестя (святенництво), популярні людські традиції, так зване “вироблення характеру”, солодкість і легка банальність, публічні страти, проголошення справ милосердя і духового піднесення, так як легіон Порядности і поверховий патріотизм.

Лекція фонографа № П-81-С “Релігія і Християнство”

П. Яким чином Вавилон або Бабель став релігійною організацією? (Сторінка 12, § 12)

В. Біблія показує, що релігія була найбільш характерною рисою Вавилону аж до днів царя Навуходоносора і Валтасара. (Даниїла 1–5) Міста побудовані до потопу були названі на честь людей (1 Мойсея 4:17), але ім'я Бабель або Вавилон відноситься до мімічного бога, Диявола. Його будівничий Нимрод, так званий “могучий ловець”, був високо пошанований вавилонянами “перед Господом (Єговою)”, тобто, вищого за Єгову, правдивого Бога. Нимрод кинув визов Єгові, свідомо порушуючи віковичну угоду Єгови відносно життя звірів. Вавилон був побудований для того, щоб зробити ім'я сотворінням і забезпечити безпеку і спасення (мабуть до неба) іншою дорогою, ніж тією, яку забезпечив Єгова. – 1 Мойсея 11:1–4

П. Чи Єгова помішанням мови будівничих Бабелю зруйнував релігію? (Сторінка 12, § 12)

В. Це не було ціллю Єгови. Але це поставило ім'я Єгови і Його зверхність наперед, аби люди не забували про Його ім'я і силу, і Він показав, що Він був проти релігії, і проти єдиного центрального правління на землі під релігійним головою, і котре то правління здійснювало би тиранію по всій землі всупереч Богу Єгові і проти інтересів людства.

П. Як можна помішання мови Богом в Вавилоні узгодити з 1 Коринтян 14:33, що Бог не є автором замішання? (Сторінка 14, § 1)

В. Своїм напрямом ділання будівничі вавилонської вежі показали, що вони є ворогами Божими, кинув-

ши визов на зневагу Його імени. Отже Єгова помішав їх і перешкодив їхній самолюбній цілі, показавши свою Всемогучу силу для оправдання свого імені і на добро послушних сотворінь. Отже Єгова не мішає тих, що в границях Його організації але благословляє вірних миром, “як по всіх церквах у святих”. – 1 Коринтян 14:33

Лекція фонографа № П-82-Д “Релігія і Християнство”

П. Як угода Божа з ізраїльським народом захистила їх від диявольської релігії? (Сторінка 16, § 1)

В. Ця угода привела їх до відносин з Богом Єговою через посередника Мойсея і навчила їх правди про Бога і встановила перед ізраїльтянами звершені Божі заповіді з Його відповідною формою поклоніння; це відкрило і застерегло їх від релігії Диявола і його організації, і заборонило їм мати що-небудь з такими річями. Вірність до цієї угоди була запевненням для ізраїльтян з боку Єгови о керівництво, охорону і збереження через Його ангелів до того, як дійсне Насіння Авраама, Ісус Христос, прийде. – Єремії 31:31–34; 2 Мойсея 20:1–21; 5 Мойсея 18:9–22; Галат 3:19–24

П. Чи багаточисельні жертви, свята, торжества і інші дії жидів довкола святої skinії або храму, могли бути релігією? (Сторінка 17, § 1)

В. Ні. Це робилося точно і сумлінно і було в гармонії і послушенстві до заповідей Єгови, і було типом предсказуючи дійсні правди, які повинні були відбутися в будуччині через жертву і царство Ісуса Христа, великого Первосвященника і Оправдателя Єгови. Все це відрізнялося від так званої “жидівської релігії”, як

це пізніше було прийнято з вигодою для себе невірними ізраїльтянами, які встановили формалізм і традиції людей. – Колосян 2:16,17; Жидів 10:1; 5:1–5; Галат 1:13,14

Лекція фонографа № П–83–Е “Релігія і Християнство”

П. Враховуючи, що Єгова дав Ізраїлю свій закон і післав своїх пророків до них, як розвинулася “жидівська релігія?” (Сторінка 18, § 1)

В. Диявол постійно нападав на ізраїльтян через поганських релігійоністів зовні, і через невірних ізраїльтян, особливо фальшивих пророків зсередини. (2 Петра 2:1; 5 Мойсея 13:1–5; Єремії 23:9–34) Після того, як ізраїльтяни повернулися з вавилонської неволі, зарозумілі люди старались додати до Божого слова і тому виникло декілька сект серед ізраїльтян, особливо фарисеї, і вони вчили наук заповідей і традицій людських замість Божого слова, яке тим самим зробили безвартісним. (Ісаї 29:13,14; Маттея 15:1–9; Дії ап. 23:6–10) “Страх перед людьми” і тримання таких релігійоністів у високій пошані привели цілий Ізраїль в пастку Диявола і його обман. – Приповісті 29:25

П. Чи “жидівська релігія” представляла теперішню релігію римо–католицької гієрархії? Якщо так, то як? (Сторінка 18, § 11)

В. “Жидівська релігія” складалася з традиційних наук і звичаїв несовершених людей, і так само ділає релігія гієрархії в противенстві до слова Божого. Ізраїльтяни як народ вступили в угоду з Богом аби дотримувати Його заповідей; також гієрархія виходячи з її заяви, знаходиться в безпосередній угоді з Богом і

таким чином взяла на себе зобов'язання виконувати Його волю і заповіді, але, як і жидівське духовенство не робить так. Порівняйте Біблійний опис жидівського духовенства, особливо фарисеїв, з їх колегою, римо-католицькою гієрархією, і зауважте, як минуле предсказувало теперішнє за схожістю.

П. Коли така організація як ізраїльський народ, заснована Богом Єговою стає релігійною, чи буде або може така організація продовжувати і далі визначатися як Божя організація? (Сторінка 18, § 11)

В. Ні; як це доведено в тому вищезазначеному випадку з ізраїльським народом. Цей народ був Божою типічною організацією перед Христом. (Амоса 3:2; Псалма 147:8,9; 2 Мойсея 19:3–8) Позаяк вони пізніше звернулися до релігії, “жидівської релігії”, і практикували її в домі або храмі в Єрусалимі, вони відвернулися від Божого помазаного царя, Ісуса Христа, тому Ісус сказав їм: “Оце ж оставляється вам дом ваш пустий. ”. (Матвія 23:37, 38) Лише останок був збережений з цієї організації. (Римлян 11:5; Ісаїї 10:21,22) Римо-католицька гієрархія ніколи не була Божою організацією або навіть її частию. Їх заявлення цілковито не годиться з словом Божим, але не дивлячись на їх поганські релігійні вчення і церемонії, і не дивлячись на їх самовивиснення, самозбагачення і безбожні вчинки папи і інших членів гієрархії, все ж таки наслідство апостолів через них безперервно триває і що Бог продовжує тримати їх як Його організацію із самого початку. Вони є апостолами брехні. –2 Коринтян 11:13–15

П. Чому жидівське духовенство ненавиділо Ісуса і переслідувало Його? (Сторінка 20, § 11)

В. Духовенство ненавиділо Ісуса і старалося вбити Його, тому що Він говорив Божу правду і відкривав їх лицемірство і обман. Вони вживали релігію для прикриття їх жадібності і Ісус зірвав з них маску. – Маттея 23:25–27; 1 Солунян 2:5; Ісаї 29:13

П. Чому Ісус сказав, що Диявол був отцем духовенства? (Сторінка 21, § 12)

В. Він сказав їм це тому, що вони були такі по духу, хоча по тілу, або по природі, вони були насінням Авраама. Так як Сатана мильно представив Єгови для самолюбних цілей, так і духовенство за днів Ісуса (і в теперішнім часі), мильно представило Єгови замінюючи послушенство і правду на релігію і традиції. Жидівське духовенство володіло Писаннями і в теперішні дні духовенство має Писання; але віддалилося від слова Божого до філософії через традиції і заповіді людей. Вони скористалися бажанням людей поклонятися “вищій силі”, замінивши поклоніння Єгові на річі, які самі витворили. Далі духовенство шукало погубити Ісуса, що прямо противиться умовинам віковичної угоди, котрі вони повинні були добре знати і котрих вони були зобов’язані дотримуватися. – 1 Мойсея 9:5,6; Ісаї 24:5; Колосян 2:8

Лекція фонографа № П–85Г “Релігія і Християнство”

П. Що показує просвітлення Савла? (Сторінка 23, § 11)

В. Савл (опісля Павло) потребував просвітлення,

будучи засліплений релігією. Його випадок показує, що якщо чоловік є дійсно щирий, він буде приведений до усвідомлення, що релігія є від Диявола, і що необхідно відвернутися повністю від неї, щоб служити Єгови в душі і правді. – 1Тимотея 1:13,14,16

П. Савл отримав “повноваження” від первосвященника аби переслідувати учнів. Чи священники сьогодні мають власть від папи вести переслідування свідків Єгови? (Сторінка 23, § 11)

В. Без сумніву, вони діють в гармонії з бажанням папи. Його вказівки передаються для них і інших підлеглих церкви через кардиналів, єпископів і інших службовців, а так само через католицьку пресу. В Європі католики заборонили слухати лекцію судді Рутерфорда по радіо з французької радіо-станції; і в цьому краї радіо-станції і їх спонсорів бойкотували, і в деяких випадках навіть грозили розправою, якщо програми свідків Єгови будуть транслюватися. – Дії ап. 9:1, 2; 1 Тимотея 1:13

П. Чому Ананія а не Петро хрестив і поучав Савла, і відновив його зір? (Сторінка 24)

В. Цей факт є одним із доказів, що Петро не був “князем апостолів” і не був вищим. Це показує, що він не посідав позицію влади, як це заявлено папою. – Дії ап. 22:12–16; Галат 1:17

Лекція фонографа № II–86–Н “Релігія і Християнство”

П. В листі до Галат 1:13,14 слово “релігія” не зустрічається в грецькому перекладі, але існує вираз “Іудаїзм”. Чи можемо ми сказати, що Савл практикував “релігію” перед тим, ніж він став Християнином?

(Сторінка 25, § 1)

В. Єгова забезпечив свої сотворіння правдою, щоб вони за нею слідували, і не дозволяв на введення якогось-небудь “їзма”. Вживання цього виразу означає, що Савл слідував не за словом Божим, але за “їзмом”, заснованим на “традиціях”, отже, релігією. Той факт, що слова “жидівська релігія” є “їудаїзм” в оригіналі, і так є переведено у версіях Ротердама, Веймута, Діаглота, Сирійській версії не міняє подальшого заключення, що Савл був керований “отцівськими переказами” і отже практикував релігію. Він “поклонявся згідно своєї віри”. – Дії ап. 26:5

П. Як Диявол використовує релігію, щоби доклати його визов Єгови? (Сторінка 26, § 11)

В. Позиція Диявола, як це показано в Йова (1 голова) є та, що навіть найвірніші і праведні серед людей можуть бути відчужені і поставлені проти Бога, якщо достатній тиск або вплив чинити на них. Релігія є найбільш зловим знарядом ніж будь-що інше в переслідуванні чесних і правдивих людей і величезного тиску на них для того, щоб відвернути їх від правди і змусити їх не затримати своєї невинності. (Одкриття 2:10) Всі інші способи вжиті для того, щоб поставити людей проти Бога Єгови не зрівняються з релігією в жорстокості і злові.

П. Яким чином релігія є засобом гноблення? (Сторінка 27, § 11)

В. Релігійні церемонії завжди підкреслюють важність людей і річей, які знаходяться під їх контролем, таких як “святі” будівлі, “святі” свічки, і інші так звані “святі” річі. Винагорода або пожертва завжди очікується за вживання такого релігійного обряду.

Практикування такого релігійного обряду кладе тягар на один клас і дає користь іншому священницькому класу. (Єремії 6:13; Михея 3:11; Езекиїля 34:1–3; Маттея 23:4) Христос сказав, щоб великий був слугою для всіх. (Маттея 20:25–28) Павло не був тягарем для братів. – 2 Коринтян 12:13–18

Лекція фонографа № П–87–І “Релігія і Християнство”

П. Як розвинулося “зорганізоване церковенство?”
(Сторінка 28, § 1)

В. Слово “церковенство” (англійське churchianity) нагадує “християнство” (англійське christianity), хоча означає пряму протилежність. Новий Міжнародний Словник Вебстера 1935 року вперше використав це не біблійне слово, яке відноситься до системи церковних організацій, що охоплюють землю сьогодні, але які не є “церквою Бога живого”. (1 Тимотея 3:15) Церковенство це наслідок відпадання, яке почалося в той час, коли деякі з апостолів були ще живі. (1 Йоана 2:18) Це були люди, що вибрали своїх власних вчителів (2 Тимотея 4:3), які не мали духа Христового (Римлян 8:9), чий жертви були гидотою для Господа. (Ісаїї 66:3,4) Вони стали цілковито сліпими до правди (Ісаїї 56:10), і як наслідок “поморок” покриває людей сьогодні. – Ісаїї 60:2

П. Чи слова у притчі, сказаній Ісусом “Я виноградина, ви вітте” (Йоана 15:5) показують, що серед людей буде багато церковних організацій, які будуть засобом або дорогою до спасення? (Сторінка 29, § 1)

В. Ні, віття представляють окремі члени тіла одної правдивої церкви, головою якої є Христос, і такі віття

пізнаються по їх плодах. (Маттея 7:16) Кожна вітка, яка не приносить доброго плоду, потерпить знищення. – Йоана 15:6; Якова 3:12.

П. Що таке людські вчення? І що таке формалізм? (Сторінка 29, § 11)

В. “Чистилище” є один з яскравих прикладів людського вчення не оснований на Біблії і винайденого людьми. Формалізм застосовується до всіх узвичаєних практикувань повсюди, особливо в так званих “християнських церквах”. Прикладом так само може бути “хресна дорога” (яка практикується в католицькій церкві), в якій людина повинна сказати декілька слів при кожній зупинці, представляючи події на дорозі Ісуса від суду Пілата до Голгофи. Таке практикування не має ніякої важности, і лише старається стримати людей в поступі до пізнання правди і виконанню дійсної роботи Господньої. – Жидів 6:1; Приповісті 4:18; Йоана 8:32

П. Чи може в Маттея 23:1–3 означати, що треба дотримуватися того, що говорять католицькі священники? (Сторінка 29, § 11)

В. Ісус в Маттея 23:2 заявляє що “На Мойсейових сідалищах посідали письменники та фарисеї? Як? Нині, наприклад в університеті, чоловік говорить авторитетно про історію на протязі часу, пока він займає “кафедру історії”. Так само книжники і фарисеї, що засіли на Мойсейовім сідалищу, зобов’язали себе говорити те, що написав Мойсей, і роблячи так, вони говорили б корисні слова з властивого джерела, але чи вони насправді вірили в такі вчення і керувалися ними. Отже Ісус не мав на увазі традиції “жидівської релігії”, коли Він сказав “Тим усе, що скажуть вам

держати, держить і робить; по ділам же їх не робить: Говорять бо, й не роблять”. Однак не всі книжники були невірні. (Ездри 7:6; Неємії 8:1; Єремії 36:26) Ні священникам, ні іншим релігійністам не треба користися коли говорять і навчають всупереч закону Божому.

П. Чи ті, хто став по стороні Єгови, практикують релігію? (Сторінка 30, § 11)

В. Ні. Релігія є визначена (Охорона, сторінка 6, англійська), як формалізм і таке практикування не знаходить попертя в Біблії. Релігійніст є той, хто нехтує словом Божим і керується наосліп або добровільно вченнями, традиціями і практикуваннями, які ніби то організовані Єговою і узаконені Його словом, але котрі вийшли від людей і передавалися від покоління до покоління. – 2 Тимотея 3:5–7; Римлян 16:17,18; Єремії 23:32

Лекція фонографа № П–88–J “Релігія і Християнство”

П. Яким способом Диявол псував щирих людей всякого часу? (Сторінка 31, § 11)

В. Релігійні провідники сказали до загалу “Ми є єдині, хто може розуміти Біблію, і якщо ви хочете знати що–небудь про неї зверніться до нас”. Таким чином вони змогли змішати деяку правду з їх брехнею, і це засліплює щирих шукачів правди і відвертає їх від Бога. Те ж саме відноситься до Талмуда в жидівській релігії. (2 Коринтян 11:13–15) Щоб зробити Бога неправдомовцем Сатана спокушав Ісуса, неправильно пристосовуючи Писання, то Ісус дотримувався Писання, відповідаючи словами “написано є”. –

Маттея 4:4–10

П. Чи правда, що католицькі священники “утримують Біблію від людей”? (Сторінка 31, § 11)

В. Всім відомо, що лише деякі католики мають Біблію, багато хто з них навіть не бачив її, але молитвенники і катехіси займають місце Біблії. Біблія Дуя схвалена тією організацією як правило продається за надмірно високою ціною, відштовхуючи тим самим бідних від її придбання. Католики часто коли їх запитують, чи “є у вас Біблія?” говорять “так” і виносять молитвенник. Рознощики американського Біблійного Товариства були заарештовані в Квебеку за рознесення Біблій людям. Священники дуже спритні в цьому питанні. У виключно католицьких краях Біблія практично майже невідома, тоді як в “протестантських” громадах і серед людей вищого класу вони вдають, ніби вони дійсно схвалюють вивчення Біблії. Священники не навчають Біблійної правди, ані не дозволяють читати Вартову Башту і літературу, що пояснює її.

П. Хто відповідальний за існуюче горе на землі? (Сторінка 34, top)

В. Відкриттю 12:12 виразно заявлено, що Диявол є відповідальний, і що він використовує злих людей на землі як своїх агентів для звинувачення Бога в відповідальності за це, щоб доконати свій злий задум. (Ісаїї 3:14; Колосян 2:8; Псальма 94:20; Маттея 24:48) Як правило, коли приходить велика катастрофа, то говориться, що це було “ділання Боже”, і невдовзі в Армагедоні така заява в цьому разі буде правдива (Ісаїї 28:21), і всі тоді будуть знати про це. – Езекиїля 7:25–27; 14:22,23

Лекція фонографа № П–89–К “Релігія і Християнство”

П. Чи говорить Біблія про “столичну організацію” Бога? (Сторінка 34, § 1)

В. Не лише цими словами; але ця організація відповідно може бути названа столичною, тому що це є організація Єгови, яка є найвищою і найголовнішою над всіма іншими частинами Його всесвітньої організації. Це пов’язано з тим, що Єгова прославив Ісуса над всіма іншими сотворіннями і злучив з Ісусом і під Ісусом 144 000 Його послідователів, котрі доказали вірність до смерті. Ісус є головою або провідником над ними. – Псальма 2:6; Ісаї 2:2; Псальма 88:28; Ефесян 1:20–23; Филипян 2:5–11; Одкровення 14:1

П. Що таке “храм Бога живого”? (Сторінка 34, § 1)

В. Це не матеріальна будівля, складена з неживих каменів. Це духова організація, яка складається з вірних помазаних послідовників Ісуса Христа, про яких сказано як про “живі камені”. Вони є оселя Божа через Його духа, який живе в них і виконує Його волю через них. Ісус Христос є Головним Угольним каменем цього храму. – 1 Коринтян 3:16,17; 2 Коринтян 6:16; Ефесян 2:20–22; 1 Петра 2:3–6

П. Які є Біблійні докази і фізичні факти, що Ісус Христос прийшов до храму Єгови в 1918 році по Христі? (Сторінка 35, § 11)

В. Ісус Христос є тепер Божественний дух, і тому Його прихід мусить бути невидимий для людського ока. Видимі фізичні факти у сповненні Біблійних пророцтв перед і після 1918 року доказують Його прихід і присутність. Малахія в 3:1–3 предсказав цю подію і її ціль; предсказав відсіювання і очищення

свідків Єгови від усіх непризнаних на землі, і також їх очищення від всіх мильних релігійних вчень і практикувань, що узяло місце з 1918 року і опісля. Перше послання Петра 4:17 предсказало, що той суд зачнеться з дому Божого або храму. В Юди 14,15 сказано, що цей суд перейде на релігійоністів “християнства”, що тепер і відбувається. У своїм храмі Ісус, згідно Маттея 25:31–46, розділить люди і народи на “овець” і “козлів”; і ця работа розділення тепер виконується через проголошення “сієї євангелії царства”. (Маттея 24:14) Одкриття 11:19 і обставини показують, що коли небесний або духовий храм Божий буде відкритий, то народи будуть гніватися на Бога і Христос прийме власть над світом і буде проголошене царство Боже під Христом і гнів Бога прийде; і що міжнародне протистояння до свідків Єгови і вістки царства буде сповненням того. 24 і 25 голови Маттея відносно подій або знаків, котрі доказують Його прихід, сповняються з 1914 року і знання або інформація відносно цього сяє для всіх як блискавка. (Маттея 24:27) В типічному ізраїльському царстві цар Соломон почав будувати храм четвертого року свого царювання. (1 Царів 6:1) Більший чим Соломон, Ісус Христос, був помазаний духом Божим після хрещення, щоб бути царем світу; і три з половиною роки опісля, або на Його четвертому році, Він очистив храм в Єрусалимі і висказав пророцтво про свій прихід до храму. (Маттея 3:16,17; 21:12–16; 24:1–3) В 1914 році по Христі пророцтво і його виконання показує, що Ісус Христос засів на небесному престолі, щоби царювати серед воєн, а три з половиною роки опісля, в четвертому році після цього, а саме в 1918 році навесні прийшов

відповідний час Його приходу до храму. – Дивись **Оправдання** (том третій) для повного розгляду.

П. Яке є споріднення Божих вірних і правдивих свідків до Його храму? (Сторінка 36, § 11)

В. Ісус Христос отримав титул “вірний і правдивий свідок” і Бог зробив Його головою свого храму. Всі живі каміння цього храму мають бути як і Ісус Христос вірними і правдивими свідками Єгови. – Псалма 28:9; Йоана 18:37; Одкриття 1:5; 3:14; 1 Йоана 4:17; Дії ап. 1:8; Одкриття 12:17.

П. Як чоловік може стати свідком Єгови? (Сторінка 36, § 12)

В. Він стає Християнином і отримує помазання, тобто, призначення від Бога Єгови через Ісуса Христа і Його духа для того, аби служити свідком, що Єгова є Богом. Вимагається вірність аж до смерти в даванні свідোцтва, щоби бути признаним як вірний і правдивий. – Ісаїї 61: 1–3; 43:10–12; Луки 4:17–21; Дії ап. 2:1–6; 5:32; 1 Йоана 2:20,27

Лекція фонографа № П–90–Л “Релігія і Християнство”

П. Яка тепер є різниця між “свідками Єгови” і сектою або культом? (Сторінка 37, § 11)

В. Слово “секта” походить від іноземного слова і означає “слідувати”, відноситься до релігійної товпи, яка слідує за чоловіком або людьми і за їх вченням і практикуваннями. “Культ” є поганським словом і означає “поклоніння” і відноситься до товпи, яка слідує за формою поклоніння а не за Богом, і не в послушенстві до Його заповідей, а за Дияволом або людьми або іншими сотворіннями. Свідки Єгови не ма-

ють нічого з тим, тому що вони слідують за Господом Ісусом, а не за чоловіком або людською організацією, і вони поклоняються лише Богу Єгови в послушенстві до Його заповідей, як вчив і був прикладом Ісус Христос.

П. Як громада, відома тепер як свідки Єгови, почала існувати? (Сторінка 38, § 11)

В. Починаючи з 1918 року по Христі, Бог Єгова відкрив через своє пророче слово, а тоді привів в сповнення те, що час для Його імені настав, аби воно було об'явлене, вивисшене і оправдане і Його ціль відносно Його імені і царства, котре має бути проголошене. Вірні Християни, які з 1918 посвятили себе цій службі і яких Єгова признав і помазав або уповноважив, і таким чином стали Його активними свідками і продовжуючи бути такими вірними, “нове ім'я” свідки Єгови було дано їм. (Ісаї 65:15; Дії ап. 2:17; Ісаї 62:2) Це було в 1931, що Єгова відкрив їм нове ім'я, котре то ім'я вони скоро прийняли і з того часу вони визнали, що обов'язок цього імені тепер вони мусять вірно виконувати. – Йоана 15:16, 19

Лекція фонографа № П-91-М “Релігія і Християнство”

П. Мільйони тепер вважають, що вони є християнами, але не з'єднані і не залучені в роботі зі свідками Єгови. Чи такі є дійсно Християнами? (Сторінка 41, § 12)

В. Ні. Тому що тепер настав час, згідно Писання, для імені Єгови, котре Він об'явить по всій землі (2 Мойсея 9:16; Римлян 9:17), і Християни були взяті з народів або поган, щоб бути “людьми для Його імени

(Єгови)”. (Дії ап. 15:14) В першій Петра 2:21 сказано, що Ісус оставив приклад, що Християни мусять слідувати по Його стопах, і Ісус був вірним і правдивим свідком Бога Єгови, свого Отця. В Римлян 8:29 написано, що духові Християни мусять бути подібні образу Христа.

П. Згідно Маттея 24:14, чи буде свідоцтво або робота свідкування і можливість брати участь в ній закінчена, коли битва Армагедон зачнеться? (Сторінка 41, § 12)

В. Так. Свідоцтво свідків Єгови і їх співтоваришів послужило як остоорога того, що наближається. В Армагедоні не буде більше потреби свідоцтва земними свідками, тому що в той час спір між Єговою і Сатаною буде навіки рішений. Це буде зроблено через піднесення Єгови, щоби дати своє власне рішаче свідоцтво відкритим об’явлення Його найвисшости і сили проти Сатани і його злої організації, духової і земної. (Софонії 3:8, Ротердам і Септуагінта) Про це свідки Єгови продовжують співати Йому хвалу. – Аввакума 3:3–19

П. Чи практикування “організованого церковенства” тепер годиться з способом проповідування євангелії Ісусом Христом і Його апостолами? Якщо не годиться, то чи може “організоване церковенство” бути представником Бога і мати Його признання (благословення)? (Сторінка 43, § 1)

В. Ні; тому що Бог навчив Ісуса і Його апостолів як проповідувати, а іменно, від дому до дому, і свідкувати про Єгову і Його заміри через Його царство. (Маттея 10:5,12–15; Дії ап. 5:42; 20:20) Таких Бог признав, додавши своє благословення. “Організоване церко-

венство” не годиться з цим, але противиться і докоряє тим, хто так поступає, будує дорогі дома для проповідей і проведення церемоній. Як наслідок Бог не благословляє їх своєю правдою і її вирозумінням.

П. Чи жиди не будували синагоги у всіх частих землі, крім того, що вони мали храм в Єрусалимі? (Сторінка 43, § 1)

В. Так, всюди де було поселення жидів. (Луки 4:16; Дії ап. 17:1–10,16,17) Бог Єгова звелів побудувати лише один храм, і жиди повинні були відвідувати той храм; але не синагоги. Ісус і Його апостоли не будували синагоги, але просто відвідували зібрання там, як зручну можливість знайти зібраних жидів щоб проповідувати їм євангелію. Апостоли і їх ученики використовували дома Християн як місце для збору. – Римлян 16:5; Филимона 2

П. Хіба це не на честь Богу і чи це не принесе Йому славу і пошану, будуючи дорогі і пишні собори, котрі то будівлі посвячувати для Нього і для поклоніння Йому? (Сторінка 43, § 11)

В. Ні; тому що Єгова не давав такого приказу Християнам, бо у всіх таких будівлях ім'я Бога зневажається, знеславлюється і обчернюється вченнями, яких там навчають і методами їх практикувань. Будовання таких дорогих споруд стало можливим завдяки гнобленню і обману бідних, а також засліпленням людей до правдивого духового храму Божого, нехтує і приховує факт, що Він не перебуває в домах, збудованих людськими руками. – Дії ап. 7:48,49,50; 17:24,25; Псальма 127:1

П. Що значить війна проти Бога? (Сторінка 46, § 11)

В. Війна проти Бога означає не просто “неморальність” або дотримання грішного напрямку ділання, але пряме противенство заміру Божому і поставлення себе проти проповідування правди і проголошення вістки царства. – Дії ап. 5:39; 18:6

П. Чому Єгова терпить тим, що воюють проти Нього? (Сторінка 46, § 11)

В. Щоби показати свою силу і дозволити ворогам повністю розкрити себе так, щоб всі могли знати, що вони є ворогами Божими і праведности. – 2 Мойсея 9:16 Римлян 9:17–24; Малахія 3:18

П. Чи можна сказати, що Бог забезпечив охорону для вірних пророків і інших, які затримали їх невинність до Бога, котрі піддавались гонінням навіть до смерті від рук Божих ворогів? (Сторінка 46, § 12)

В. У випадку Ісуса Його вороги не могли взяти Його, поки Його година не прийшла. (Йоана 7:30; 8:20; 12:23; 13:1) Павло був схоронений від своїх ворогів, поки він не закінчив своєї дороги. (2 Тимотея 4:6–18) Єремія був звільнений з темниці і продовжував своє свідoctво, і навіть втік, коли Єрусалим був зруйнований. (Єремії 38:13; 39:11,12) Ісус сказав своїм ученикам і послідувачам не боятися тих, які можуть вбити тіло, але не можуть зруйнувати їх надію на вічне життя. – Маттея 10:28

П. Хто був головним агентом Диявола всякого часу в переслідуванні слуг Єгови і противенстві Його замірам? (Сторінка 48, § 11)

В. Релігійоністи (а головню римо–католицька гієрархія) були головним знарядом Сатани в війні проти Бога. Савл, будучи релігійоністом, воював проти Хрис-

тиян, але коли він зрозумів, що він воює проти Бога, він змінив свій напрям ділання і став апостолом Павлом. Священники, книжники і фарисеї Ізраїля таємно змовились позбавити життя Ісуса і також Його учеників. Вони відкрито признавали себе за слуг Божих, але насправді воювали з Ним. – Дії ап. 9:1; Йоана 11:43, 47–53; 19:6,15

Лекція фонографа № П–93–О “Релігія і Християнство”

П. Чи той факт, що переслідування свідків Єгови тепер схвалюється і підтримується судами доказує, що свідки Єгови не є правдиві і переслідувані не із-за правди? (Сторінка 49, § 12)

В. Ні; так як за днів Ісуса Христа, апостолів і перших учеників, релігійоністи примушували суди виконувати їх волю, так само робиться зі свідками Єгови тепер. Ісус був приведений перед “суд”, і так само було з кількома апостолами, але цей суд був вдаваним і свідки дали неправдиві свідчення проти оскаржених. За часу Даниїла вони думали про відсутність відповідальности в тому, щоби “дістати його” і таким чином вони створили закон із спеціальною метою для його арешту і “законною” стратою. – Йоана 18:28–30; Маттея 26:59–62; Дії ап. 4:15–18; 5:27–42; Даниїла 6:4–13; Псалма 93:20

П. Коли Ісус сказав “на Мойсеєвім сідалищу посідали книжники і фарисеї”, чи це означало, що на них був покладений обов’язок навчати жидівський народ? (Сторінка 49, § 12)

В. Ті з книжників і фарисеїв, які були Левітами, були зобов’язані навчати людей. Однак очевидно, що

багато з них не були Левітами, але взяли на себе керівну позицію, і тому були в безпосередній угоді, щоби навчати людей. (5 Мойсея 33:8–10) Ісус сказав, “Тим усе, що скажуть вам держати, держіть і робіть; по ділам же їх не робіть: Говорять бо, й не роблять. (Маттея 23:3) Людям було сказано дотримувати ті річі, що були сказані їм із Слова, або згідно Мойсея, не дивлячись на те, який напрям ділання у цих вчителів міг бути. Книжники і фарисеї в той час і духовенство тепер є відповідальні за їх завіт. Вони признали себе відкрито слугами Божими і будуть нести відповідальність. – Псальма 50:16

Лекція фонографа № П–95–Р “Релігія і Християнство”

П. Як можуть люди втекти від організованої релігії?

В. Організована релігія є частию “Вавилона великого”, і тому Божим людям і всім людям доброї волі сказано вийти з нього. (Одкриття 18:4) Вони мусять поставити Бога наперед, і визнати Його сина, Ісуса Христа як Спасителя, Відкупителя, Учителя і Царя, мусять вивчати Біблію і служити Богу згідно Його розпоряджень. Вони мусять злучитися з іншими вірними слугами Божими, свідками Єгови. Свідки Єгови не ведуть ніякого запису своїх членів і не являються релігійною організацією, що практикує певні релігійні форми. Вони служать Богу не поверховими формами, а в послушенстві до Його заповідей. – Йоана 5:39; 2 Тимотея 2:15; Приповісті 3:5; Римлян 10:9; Жидів 10:25; Софонії 2:2, 3

Лекція фонографа № П-96-Р “Релігія і Християнство”

П. Позаяк більшість із тих, хто тепер стає по стороні Єгови як люди доброї волі, котрим призначено успадкувати вічне життя на землі, замість того, щоб бути співнаслідниками з Христом в небі, чи можуть такі бути названі “Християнами”?

В. Вираз “Християнин” або “Християни” зустрічається лише три рази в Біблії, і як здається, був застосований невірними до послідовників Христа. Це не обов’язково і точно муситься застосовувати лише до членів тіла Христового, але і до всіх віруючих в Христа, які показують свою віру посвяченням, довірою і послушенством, незалежно від того, чи будуть вони в небі або на землі. – Маттея 5:6,8,10,12

У цій студії брошури Охорона вираз “Християнин” і “Християнство” вживається як протилежність до “релігії” і “релігійоністів”. Отже, вираз “Християнин” властиво відноситься до будь-кого, хто вірує і є щирий слуга Божий через Ісуса Христа.